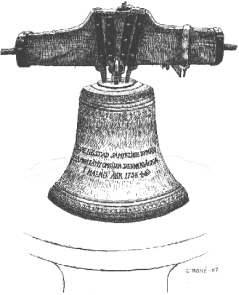

Wenestadsbladet

Nr 2

2006

Årg 17

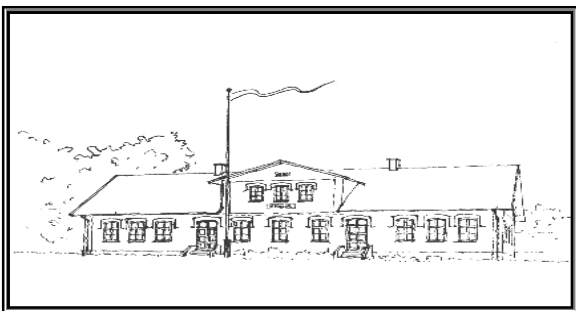
Familjedag

Lördag 17/6 (tid meddelas senare)
på Wenestads Idrottsplats

Aktiviteter för alla åldrar

Hjärtligt Välkomna
önskar
Wenestads Byalag

Wenestadsbladet nr 2-06

Utkommer med 4 nummer årligen

Forum för
Wenestads Byalag
 Nygrundat 1988
 Årsavgift för familj: 100 kr
 Pg: 53 26 39 - 2
 E-post: tfrojld@spray.se

Redaktion: Tommie Fröjd, Lars
 Johansson, Lennart och Sonja Thiman

Obs! Redaktionen förbehåller sig rätten
 att korta i insända bidrag.

Byalagets samlingslokal:
 Venestads skola

Ordförande: Nils-Göran Jönsson
 Kullaberg
 291 92 Kristianstad
 Tel: 044 - 23 93 32

Sekreterare: Marcus Glantz
 Klårröds 99
 291 92 Kristianstad

Kassör: Matti Tuomaala
 Venestads Byaväg 206
 291 92 Kristianstad
 Tel: 044 - 32 81 21

Skolvaktm: Peter Mogensen
 Venestads skola
 291 92 Kristianstad
 Tel: 044 - 23 94 76

Kalendarium:

30/4 kl 20.00 Valborgsfirande vid Vävablegan.
 Samling vid byaklockan. Försäljning av korv,
 bröd och läsk.

1/5 kl 10.00 Cykelutfärd till slätterängen i
 Körning där vi inventerar beståndet. Medtag
 kaffekorg.

Tor 1/6 kl 19.00 Vandring till "Snurrehålan".
 Samling vid Löövs i Körning(Längst ner).
 Medtag kaffekorg.

Bidrag till Wenestadsbladet

Redaktionen tar tacksamt emot artiklar eller
 förslag till kommande nummer av tidningen.
 Thimans: 31 08 70, T.Fröjd: 23 94 28.

Höjd medlemsavgift

På förra årsmötet beslöts att from detta år
 2006, så höjs medlemsavgiften till 100 kr per
 familj. Glöm inte det, och att skriva namn på
 inbetalningen.

Styrelsen

Mitt liv med mauser och karbin 1938-1958

Jag började som 16-åring i hemvärnet i
 Träne. Chef var Hilding Nilsson, handlare i
 Träne. Vi var väl omkring 10st män. Vi
 tillhörde Vä Hemvärn. Vi hade roligt, vi sköt
 och krigade.

Det fanns en skytteförening i Salskog, på
 mark skänkt av Fröken Hamilton. Gruppchef
 var Erik Andersson, åkare i Träne. Sme-
 Göte och Jöns Svensson i Venestad var med,
 och Gustav Sandberg från Körning likaså.
 Områdeschef var Linder från Vä. Vid större
 övningar var Lottorna ute och lagade mat till
 oss. Vi fick ju cykla var vi än skulle hän,
 några bilar fanns ju inte, bara Taxi, och det
 var ju Hjalmar Åkesson i Träne.

En gång fick vi jaga en spärrballong som
 hade slitit sig i England, den släpade med sig
 långa stålvarjrar som den var förankrad med.
 De skulle skydda London för tyskt flyg.
 Linorna släpade på marken och kortslöt

kraftledningarna blå till Körning, det blixtrade väldigt! Den var gjord av sidenduk, så det gick ju inte att skjuta hål på den.

Hemvärnet hade ju en stor uppgift under kriget, tidigare var det ju landstormen som hade samma uppgift.

Sen blev det mönstring, då fick man uppge var man ville göra lumpen. Jag begärde I6 för det var ju nära till Körning, dom flesta kom dit, någon kom till A3. Nu började krigarelivet 20 år framåt. Vi var ett gäng från Träne; Östen John Nilsson, Sven Larsson, Albert Persson, Folke Persson och Torsten från Venestad som cyklade in till I6. Vid kaserngrindarna tog befälet hand om oss, sen gick vi till våra kaserner, jag kom till 4 kompaniet som kallades Ökenfortet. Vi var 60 man, 20 man i varje logement. Jag ville ha underslafen, men det ville inte Korpral Olofsson, så jag fick byta med Östen. Madrasserna var stoppade mycket hårda så vi fick hoppa på dem, men de blev bättre längre fram.

(Beredskapssoldat, någonstans i Sverige)

Första tiden fick vi ingen permis, och inte lämna kasernen.

Så fick vi då ut vår utrustning, och byta emellan varandra så gott det gick.

Mat fick vi i matsalen, där fick man vänja sig att stå i kö, därav kom uttrycket ”medalj i matkö”. Maten på I6 var dålig, blanksill, lingonsylt och knäckebröd var stående rätter, men det fanns ju markenteri. ½ liter mjölk och en halva butter kostade 45 öre. Vi hade 1 krona om dagen så det var svårt med

ekonomin. Om torsdagarna fick vi ärter och fläsk, det var alltid gott, inga ärter är så goda som kronans.

Reveljen gick klockan 6.00, då var det dags att komma upp ur slafarna, halv sju var det uppställning för marschen till matsalen. Där var det alltid långa köer. Till frukost fick vi gröt, mjölk och kaffe. Halv åtta skulle vi vara klädda i uniform och vapen, som var en karbin. Då var det avlämning till kaptenen som hette Liljedahl, en strong officer som hade varit med i finska vinterkriget. Sen blev vi uppdelade i grupper. Jag tillhörde första grupp tillsammans med Östen, Folke, Albert och Torsten.

Nu började livet på kasern och Näsby fält, det började med X1, som betyder att gå i takt och hålla rätt i ledet, detta höll vi på med en hel månad varje dag. Gruppen skulle höras som en man när vi marscherade. Sen följde X2 då vi skulle förflytta oss i terrängen, krypa och åla oss fram. Det var jobbigt, hjälmen kom alltid ner i ansiktet. Kröp vi inte nära marken kom befälet och tryckte ner oss.

X3 var övning med bajonett, den skulle stickas in i den lede fienden och sen snurras runt ett halvt varv för att göra större verkan. Det roligaste var när det var skjutning på skjutbanan. Då gick reveljen kl 3.00, vi var ju 500 man på I6 så det blev lång väntan. Vi fick torrscaffning 2st bröd med leverpastej, inte mycket för en krigare.

Jag hade önskat att bli mc-ordonnans vilket jag också blev. Efter två månaders harvning på I6 kom jag till LV4 i Malmö. Det var som att komma till paradiset. Maten var som en fest, vilken skillnad. Det var en härlig tid, men en hård skola. Vi fick verkligen lära oss köra motorcykel. Att köra på en plankan över en bäck var svårt men skulle klaras. När vi hade fri körning körde jag ofta hem till Körning. Efter 6 mån var vi färdiga Mc-förare. Jag fick blodad tand av detta och köpte en DKV 38 Sport 2503 av 1944 års modell för 400 kronor.

Nu kom vi åter till I6, men nu var det slut med exercis. Någon tid efter hemkomsten åkte vi till Dalarna på vinterutbildning. Vi reste i täckta godsvagnar, där vi fick ligga i halm. Det tog två dygn, och emellanåt frös vi. Platsen där vi slog upp tälten hette Gutteåsen. Där fick vi lära oss att köra skidor, och köra med Mc med skidor på cykeln. Där var mellan 20-25 grader kallt, men det märktes inte för det var lugnt, blåste aldrig.

Sex månader låg vi däruppe. Tiden gick fort och roligt var det, Dalmasarna är så fina. Vårt kompani låg intill en bondgård, och jag hade Mc:n där. Där bodde en tös som hette Signe, hon stickade en ansiktsmask som jag hade när jag körde motorcykel. Vi brevväxlar fortfarande efter 61 år, konstigt? På slutet av manövern ställde 30 000 man upp som avslutning. När vi reste hem till I6 åkte vi i staben i 3:e klass vagnar, de andra i godsvagnar. Nu fick vi lämna in vinterutrustningen. Färden gick nu till Trelleborg för beredskap, det blev mest att rulla upp taggtråd och spanska ryttare. Vi låg bla i baracker vid en nedlagd dansbana. Freden närmade sig, och i maj -45 slutade kriget. Här nere vaktade vi flyktingar och flygare.

Nu var det snart muck. Vi avrustade i Österslöv en vecka innan midsommar. Muckfesten hade vi i Liarumsskogen. Efter mer än ett år var livet som krigare slut. En månads beredskap fick jag göra 1951 och -58. Trots att de flesta kompisarna inte tyckt om livet i det militära trivdes jag alldeles utmärkt, och tom saknade livet i vapenrock.

Ove i Vä

Byalagets årsmöte 2006

Den 4 mars höll Wenestads byalag sitt årsmöte och ca. 30 personer deltog. Ordföranden Nils- Göran Jönsson hälsade alla välkomna, han valdes också till att leda årsmötets förhandlingar.

Magdalena Evertsson valdes till sekreterare för mötet.

Byalaget har åter haft ett verksamt år bakom sig vilket framgick när verksamhetsberättelsen för 2005 lästes upp. Av aktiviteterna kan nämnas följande: Kyrksöndag den 19 februari då Börje Karlstedt, Monica Johannesson och Paula Hjalmarsson deltog.

Den 7 april berättade Birgitta Södervall om Baltikum.

Firande av Valborg på Vävablegan. Dagen efter utflykt till slätterängen i Körning.

Den 26 maj en uppskattad vårvandring till torpruinerna i kärret väster om byn och norr om vägen till Djurröd under ledning av Gurli Nieminen.

Kyrkogårdsvandring i Träne den 14 juli. Höstning av slätteräng i Körning med risgrynsgröt den 6 aug.

Kulturafton 18 oktober då vi fick höra om ” Snapphanens liv och död” av Folke Wrammerfors.

Lars Sandberg ringde i byaklockan på julafton. Kalle Jensen, Ingvar och Gun-Britt Stihl deltog med sång och tal.

Det nya året hälsades med klockringning av Lars Sandberg.

Under året har också inventering och rengörning av gamla gravstenar fortsatt under ledning av Lennart Thiman.

Årsredovisning och revisionsberättelsen föredrogs och styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

En stadgeändring godkändes vilket innebär att styrelseledamöterna i fortsättningen väljes för två år i taget. Ordningen innebär att endast hälften av ledamöterna står i tur att avgå årligen. Endast ordföranden omväljs varje år.

Styrelsen blev vald enligt följande:
Ordf. Nils-Göran Jönsson omval
Matti Tuomaala omval 1 år
Lars Johansson omval 1 år
Gunnie Bergström omval 1 år
Holger Åkesson omval 1 år

Marcus Glantz omval 2 år
Lars-Göran Bergsjö omval 2 år
Paul Svensson omval 2 år
Lars- Åke Lööv nyval 2 år

Hans Östergren och Lennart Thiman omvaldes som revisorer.

Bo Svensson och Bengt Nackmar omvaldes som valberedning.

Gurli Nieminen som av sagt sig omval som styrelseledamot avtackades av ordföranden för långt och idogt arbete i styrelsen.

Efter årsmötet underhöll "Viola Vikander och visvännerna" som bjöd på ett långt, omväxlande och uppskattat sångprogram. Kaffe med hembakat dracks och mötet avslutades.

Lars Johansson

Historik om Venestad nr 16 i Körning

(Körning i folkmun kallat "Lilla Amerika")

Egendomen benämnes i alla äldre handlingar "utsockne Frälse." */Frälsetsätet som avses är Ovesholms gods. Egendomen omfattade när 1935 knappt 30 tunnland mark **/. Ungefär fem tunnland är skog. Återstoden åker och betesmarker.

1878 Fastigheten utsockne Frälse Venestad 16, 105/2193 mantal köptes för 6000 kronor av Ola Olsson och Ingar Persdotter. Säljare Ola Persson och Kersti Månsdotter.

1879 Fastigheten utsockne Venestad 16, 73/2193 mantal köptes för 500 kronor av Ola Olsson och Ingar Persdotter. Säljare är N J Sjödahl och dennes hustru Kersti Sjödahl. Dessa hade i sin tur köpt fastigheten av N J Sjödahls föräldrar Lars Sjödahl och Maria Sjödahl.

1883 Lagfart beviljas för ovanstående fastigheter för Ola Olsson och Ingar Persdotter.

1885 - 86 Ola Olsson och Ingar Persdotter lånar av Skånska Hypoteksföreningen i Lund

2000 kronor mot säkerhet i in-teckning av fastigheten, som nu har beteckning och lagfart 178/2193 mantal Venestad 16. Vid detta tillfälle värderas fastigheten till 3400 kronor. Kallas nu "utsockne frälsehemmanet."

1888 den 21 juli såldes "vårt ägande hemman nr 16 178/2193 mantal, utsockne Frälse, Venestad till vår tillämnade svärson, drängen Ola Nilsson och vår dotter Elna Olsdotter." Köpesumman 2000 kronor (övertog hypotekslånet) jämte villkor om livstids undantag, byggnader, kreatur och växande gröda.

1894 Ola Nilsson och Elna Olsdotter (Toras farföräldrar) beviljas lagfart på fastigheten.

1911 Köpte Ola Nilsson fastigheten 1/64 mantal Venestad 15 för 1200 kronor av R G Hamilton. Avser ägorna "på andra sidan bäcken."

1934 29 juni avled hemmansägaren Ola Nilsson. Hemmanet hade vid dödsfallet taxeringsvärdet 8.300 kronor.

Sonen Erik Olsson blev nu hemmansägare och övertog hemmanet för 11.000 kronor.

(Erik Olsson & King)

1985 avlider Erik den 18 juli och hemmanet köps av Evy och Gunnar Lindh, Vinslöv. Evy är dotter till Eriks äldre bror John Olsson. Därmed stannar hemmanet i släktens ägo.

2005 köper Carna Sigvardsson Lööv och Lars-Åke Lööv fastigheten.

*/ Frälsehemman var befriade från grundskatt till kronan.

**/ 1 tunnland = 0,5 ha

Tora Borsiin (och red)